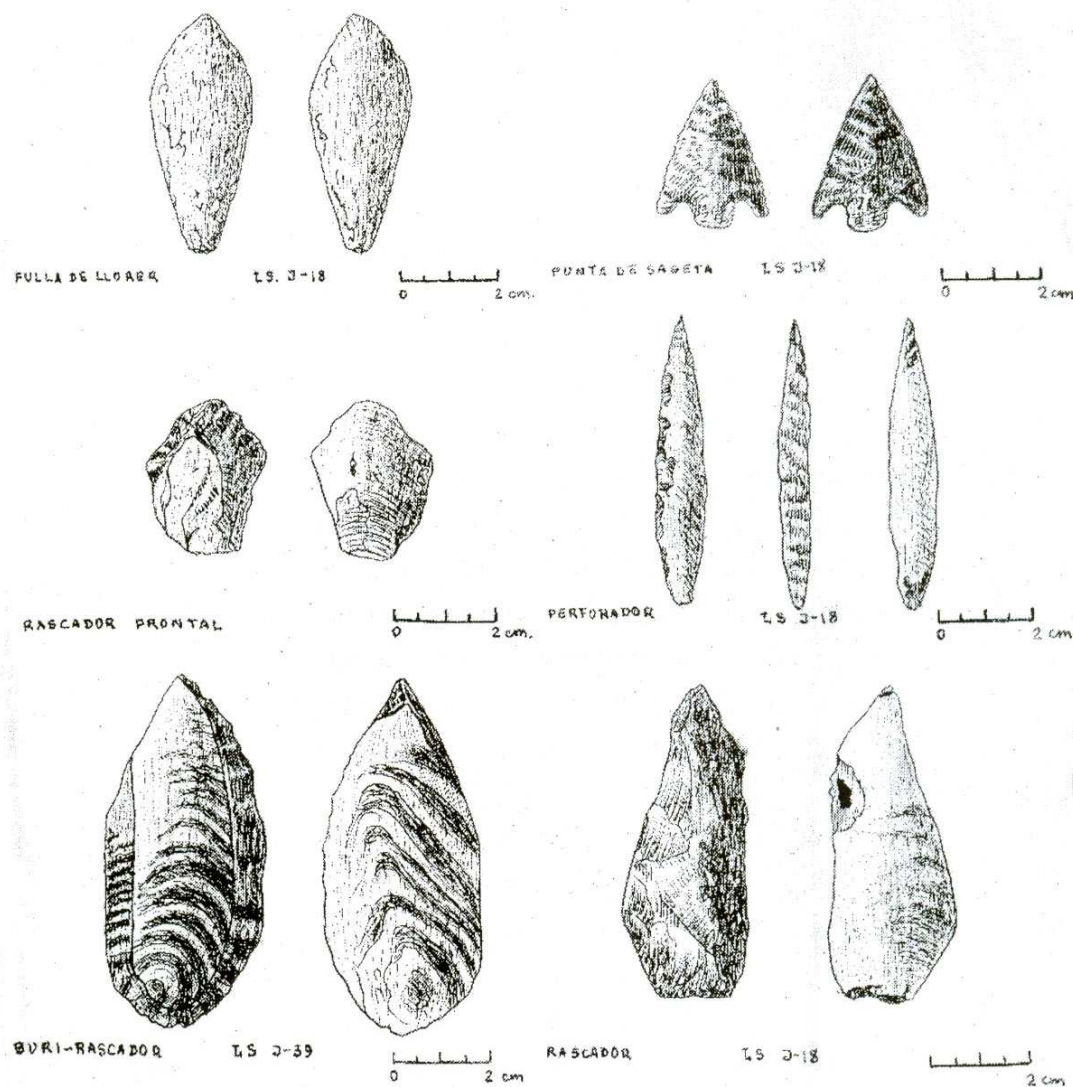

LA INDUSTRIA PALEOLITICA DE LA SELVA

A la Selva la superposició dels diferents estrats a permés l'aparició de indústria lítica de diversos períodes, tant del Neolític, com també del Paleolític. L'home prehistòric ben aviat se'n va adonar de les propietats del sílex i comença a cercar-lo, per construir les seves eines, en les meves recerques inicials tant sols trobava lasques, però els nuclis d'on provenien no apareixien, vaig deduir que la procedència de la materia prima podia ser la calcedonia ja que la composició del sílex en la seva major part és calcedònia. De calcedònia n'hi ha en quantitats importants en el seu estat natural aquest material es cristal·lí, els factors climàtics i la deshidratació, l'alteren considerablement sobre tot en el seu aspecte exterior, i encara més s'hi ha estat exposat en superfície erosió hidràulica i eòlica. La major part de les eines que figuren en el dibuix que presento són del sílex, són peces difícils de cercar i es caracteritzen per la seva bellesa. En aquest últim temps he trobat nuclis una mica més grans, i dedueixo que el motiu de què no n'apareixien de més grans, és perquè els homes de l'anomenada edat de pedra d'aquestes contrades esgotaren la major part dels recursos, convertir-los en lasques. Les seqüències estratigràfiques ens asebenten del pas de les diverses cultures en aquesta part de les comarques gironines, i que quasi tots els períodes foren lloc de refugi o habitació. La continuada utilització de la pedra en aquestes llargues etapes culmina en art sense oblidar la seva funció pràctica. Probablement al principi d'aquest procés de confecció d'eines va començar al colpejar una pedra contra una altra, aquesta senzilla acció obrí la porta a una embrionària cultura que poc a poc diferenciaria l'home de la resta d'animals, l'home primitiu se'n va adonar que les lasques del nucli tallaven i amb un

S.STROHECKER 5/IV/97 - INDÚSTRIA PALEOLÍTICA DE LA SELVA

segon cop obtenia el començament d'un utensili serrant, així fins aconseguir estris que l'ajudarien en la seva supervivència. Fent una reflexió i partint dels 2000 últims anys ens adonem del canvi evolutiu de la humanitat, però el que realment ens sorpren és el temps que es va estar utilitzant la pedra com quasi únic instrument; un, dos, tres milions d'anys trencant pedres, generacions i generacions de primats, homínids i homes. Foren les pedres les que obrien la imaginació a aquells primers éssers, abans d'això

no es diferenciaven en els seus comportaments dels animals eren carronyers i practicaven el canibalisme per sobreviure. Al caminar drets, poder agafar amb dues mans i l'evolució genètica afavorí la informació de l'home modern. Les lleis de la naturalesa encaminaren als primats perquè fossin els nostres avantpassats. Crec que l'evolució hagués pogut esdevenir abans, de la mateixa forma que fós després. La extinció dels dinosaures precipita o retrassa els esdeveniments, ara fa aproximadament 65 milions d'anys aquests grans rèptils dominaven la terra, qui sap si ells tenen alguna cosa a veure en l'aparició de l'home abans de les dades que ara coneixem. El meu interès per la prehistòria el dec a un dels membres de l'A. A. G. el sr. Santi Serra, un dia em va portar a veure una col·lecció d'un amic seu, que em va sorprendre agradablement, d'aquella reunió en vaig treure conclusions importants, a diferenciar entre pedres de riu (còdols) i útils eines prehistòriques. Per a mi no fou fàcil arribar a assimilar que tot aquell material era tallat per la mà de l'home, els meus coneixements de paleontologia i minerologia m'ajudaren en la recerca de peces, i sobre tot la meua integració en el col·lectiu de l' Associació Arqueològica de Girona va fer la resta.

Salvador Strohecker